

Halja sädemed.

Linna koolipoisid pidid ühel päeval 10 kasku pääst ülesütlemä. Koolmeister laskis neid järgimööda ütelda ja viies kask tuli Britsu lohta. „Ei mina seda küll pole õpinud, aga teised 9 mõistan ma selgeste,“ ütles Brits. — „Miks ja siis viiet kasku ei ole õppinud?“ küsis koolmeister. — „Noh, minu isa on libunil ja mina saan ka sels; meie peame ju tapma!“

„Pagan las' võtta!“ ütles üks noor herra ühe preili vastu. „Teie kuld sõrmus deamanti liiviga oleks mul palju armsam, kui Teie käsi.“

Terane naesterahvas hakkas ta aunutärni paelast linni ja kostis: „„Teie võib väga digus olla; sest waaste, mina võtaksin ka needsnatsed päitsed palju ennemalt, kui seda hobust, kes neid kannab.““

Kumb neist sai libedama hoobi? —

Noor kaupmees oli ijast suure wäga pärinud ja muu asjade seas ka kallist raamatulogu, kus leige kuulsamate meeste tarkus koos seisid. — „Teie olete õnnelik mees,“ ütles koolmeister, „Teil on tarkuse warandus üsna toas!“ — „Jah, need on väga kallid raamatud,“ kostis kaupmees, „aga tänu Jumalale, mul pole neid tarwis, mul on oma Kalender — mis muud raamatud kaupmehel tarwis?“

Herra: „Kuule, Johan! homme hommiku ärata mind kellu 5 ülesse; ma pean kellu 6 wälja minema.“

Teener: „Hää küll, auus herra; aga kui ma mitte ei peaks nimetud tunnil ülewel olema, siis palun mind hända; ma olen ärk kuulma.“

Palti-merre kubbernemangud.

H. Luukkonen'nin kätökartta.